

[Vagn Bro.]

at en patrouillevogn med politiskilt har en mægtig betydning! Ja, men så skulle man jo regne ud, hvor mange gader og veje vi har i Danmark, for den eneste måde, det så kan virke på, er jo, at sådanne vogne kommer på alle disse veje. Vi andre, som er nødsaget til at minisere, ønsker at have det således, at de, der er farlige for færdslen, ikke ved, om der sidder en civil betjent i andre vogne.

Med hensyn til den bemærkning, det ærede medlem gjorde om spirituspromillen, vil jeg sige, at det ærede medlem må fra den behandling, vi havde sidst, vide, at en af de begrundelser, som vi, der er tilhængere af den fri bevisbedømmelse, gav, var, at vi frygtede, at for mange under en sådan promillebegrænsning ville slippe med bøde, medens vi ønskede, at de skulle have hæftestraf og kørekortsfortabelse.

Rager: Jeg vil fuldtud slutte mig til det forslag til folketingsbeslutning, som her foreligger til behandling, men der er en bemærkning, jeg ikke kan tilbageholde. I dette forslag til beslutning udtaler man ønske om skærpelse af nogle regler vedrørende færdslen, og man håber så, at disse regler, når de bliver overholdt, vil skabe større færdselssikkerhed. Men spørgsmålet er: Hvem er det, der skal bruge disse regler, skal køre efter dem? Man nævner i meget ringe grad selve trafikanterne og deres stilling.

Jeg har på fornemmelsen, at der meget ofte sker trafikulykker på grund af, at der er trafikanter i trafikken, som enten ikke er sig deres ansvar bevidst eller ikke har en tilstrækkelig rutineret evne til at bevæge sig i den trafik, de kører ud i. Dertil vil man naturligvis sige: Er det da ikke muligt at skærpe prøverne? Dette tør jeg slet ikke udtale mig om. Om en mand kan reparere motoren eller ej, om han ved, hvordan den virker, det synes jeg i og for sig kan være det offentlige ganske ligegyldigt; det, som er interessant, er, hvordan

han kan bevæge sig, og hvor hurtigt han kan reagere ude i trafikken. Man har nu for værnepligtige indført psykotekniske prøver. Jeg ved ikke, om man kan udtænke en egnet psykoteknisk prøve for dem, der skal bestå køreprøven, det ville være rart; men det ville vel heller ikke være tilstrækkeligt. Og selvom det skete, kan man så stole på, at rutinen vedligeholdes, eller at ansvarsbevidstheden stadig er tilstede?

Ansvarsbevidsthedens glippen viser sig jo først og fremmest, når det drejer sig om spiritusbilisterne. Nu nævnte det ærede medlem hr. Tholstrup den begivenhed, der fandt sted i går. Jeg har igennem et par år erindret en anden begivenhed: et ungt menneske — jeg tror han var ude fra Holte — fik på sin 18 års fødselsdag kørekort og en bil til disposition og kørte med nogle unge kammerater fra Holte imod Helsingør, var det vist; ved Humlebæk lykkedes det ham at miste herredømmet over vognen, og han kørte ind i et tog af cyklister. Nogle døde, nogle blev kvæstede. Hvad der er blevet af den unge mand, ved jeg ikke; det kunne være interessant at vide, hvad det blev takseret til. Når man ikke er i stand til at sige — og det er jeg ikke — hvordan en virkelig effektiv prøve skulle være, er der jo nemlig kun eet tilbage, og det er at sikre sig, at der bliver taget virkelig alvorligt fat på dem, som har forset sig. Jeg er i almindelighed ikke tilhænger af og har ikke megen tro på, at strenge straffe virker præventivt under almindelige forbrydelsesforhold; men jeg ved ikke, hvordan det stiller sig, når talen er om de mennesker, for hvem dette at have et rat mellem fingrene synes at være en livsnødvendighed; hvis man rammer dem virkelig hårdt, virker det dog vist afskrækkende på nogle af kammeraterne.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen fortalte her om, hvorledes straffene var blevet strengere, og jeg forstod, at det ærede medlem egentlig derigennem ville sige: det er slet ikke billigt at overtræde færdselsloven. Hvis det virkelig er menin-